

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/234/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511205852
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8511205852.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu SPORT FIBRIL s.r.o., Horný Val 8/17, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 158, pr. zast. Advokátska kanceláriu Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin proti žalovaným 1/ M. A., nar. XX.X.XXXX, 2/ E. A., nar. X.XX.XXXX, obaja trvale bytom V. XXX/X, O., t.č. bytom O. L. XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 právne zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom AK so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, v konaní o zaplatenie 2 151,16 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaní sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 892,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 892,92 eur od 14.11.2011 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov konania vrátane vedľajšieho účastníka súd n e p r i z n á v a náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu, spol. Debtinvest Limited, so sídlom 33 Porter Road, P.O.Box 3169 PMB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČO: 609 191 sa podaným návrhom domáhali zaplatenia sumy 2 151,16 s úrokmi z omeškania a trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Citibank (Slovakia) a.s. so sídlom Mlynské Nivy 43, Bratislava, IČO: 31 401 295 sa na základe žiadosti o úver zo dňa 28.2.2007 zaviazala poskytnúť žalovaným bezúčelový úver vo výške 40 000,-Sk (1 327,76 eur) pri RPMN 32,49 %. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v pravidelných mesačných splátkach po dobu 48 mesiacov vo výške 1 486,-Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní porušili svoju

XC/XXX/XXXX

-X-

povinnosť splácať úver riadne a včas, spoločnosť Citibank Europe plc po predchádzajúcej upomienke listom zo dňa 20.10.2009 vyzvala žalovaných na zaplatenie dlhu. Žalovaní dlh doposiaľ neuhradili. Spoločnosť Citibank (Slovakia) a.s. so sídlom Mlynské Nivy 43, Bratislava ku dňu 17.3.2009 zanikla dobrovoľným výmazom z Obchodného registra z dôvodu zlúčenia so spoločnosťou Citibank Europe plc., 2 North Wall Quay, Dublin, Írsko prevádzkujúceho svoju obchodnú činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom Citibank Europe plc, so sídlom Mlynské Nivy 43, Bratislava, IČO: 36 861260, Uvedená spoločnosť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2010 bola postúpená spoločnosti Debtinvest Limited, so sídlom 33 Porter Road, P.O.Box 3169 PMB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČO: 609 191.

Podaním doručeným súdu dňa 17.1.2012 oznámil vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 vstup do konania.

Súd platobným rozkazom č.k. 2C/234/2011-52 zo dňa 7.2.2012 návrhu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal odpor vedľajší účastník, ktorý namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie u žalobcu, pretože zmluvu o postúpení pohľadávky na pôvodného žalobcu považuje za neplatnú. Poukázal na zmluvné podmienky zmluvy o úvere, podľa ktorých žalovaní nemohli bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky postúpiť, previesť, meniť či akokoľvek disponovať ktorýmkoľvek zo svojich práv, kým banka takéto oprávnenie mala. Uvedené ustanovenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pričom slovenskými súdmi už bola judikovaná neplatnosť postúpenia pohľadávky na skrachovaný subjekt, prípadne subjekt v Karibiku. Takisto namietal, že v zmluve o úvere chýba údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), pričom RPMN uvádzaná v liste právneho predchodcu žalobcu zo dňa 7.3.2007 je nesprávna. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

Žalovaní sa k návrhu nevyjadrili.

Uznesením č.k. 2C/234/2011-113 zo dňa 9.8.2012 súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu tak, namiesto pôvodného žalobcu povolil vstup spoločnosti SPORT FIBRIL, s.r.o., a to na základe návrhu uvedenej spoločnosti na zmenu účastníka konania z dôvodu, že jej bola postúpená pohľadávka uplatnená v tomto konaní.

Účastníci konania sa vytýčených pojednávaní nezúčastnili, neúčast' na pojednávaní dňa 27.11.2012 ospravedlnil právny zástupca žalobcu z dôvodu hospodárnosti, žalovaní, ani vedľajší účastník svoju neúčast' neospravedlnili (predvolanie pre žalovaných bolo doručené v súlade s § 49 ods. 4 O.s.p.), preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal veci aj v neprítomnosti účastníkov a ich zástupcov.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, najmä písomnými vyjadreniami účastníkov konania, žiadosťou o úver zo dňa 28.2.2007, Všeobecnými podmienkami poskytovania úverov pre fyzické osoby, listom a upomienkami spol. Citibank a.s. zo dňa 7.3.2007, 15.1.2008 a 20.10.2009, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2010 a jej prílohou, platobnou históriou žalovaných, špecifikáciou úhrad žalovaných a ich započítaním a zistil tento skutkový stav:

XC/XXX/XXXX

-X-

Žalovaní žiadosťou o úver zo dňa 28.2.2007 požiadali právneho predchodcu žalobcu, spoločnosť Citibank (Slovakia) a.s. so sídlom Mlynské Nivy 43, Bratislava, IČO: 31 401 295, o poskytnutie úveru vo výške 40 000,-Sk, ktorý by splácali 48 mesiacov po 1 486,-Sk. Uvedená banka listom zo dňa 7.3.2007 oznámila žalovanému v 1. rade, že ich žiadosť o úver schválila, teda poskytne im úver vo výške 40 000,-Sk. Financovaná čiastka bude predstavovať sumu 46 574,52 Sk, ktorá pozostáva zo schválenej výšky úveru 40 000,-Sk, poplatku za poskytnutie úveru vo výške 4 000,-Sk a poplatku za poistenie

vo výške 2 574,52 Sk. Úroková sadzba pre ich úver bude 19,99 % ročne, RPMN činí 32,49 %. Prvá mesačná splátka predstavuje 1 667,-Sk so splatnosťou 14.4.2007, ostatné splátky budú vo výške 1 486,-Sk, celkový počet mesačných splátok je 48, splatnosť poslednej nastane dňa 14.3.2011. Žalovaní úver riadne a včas nesplácali, splatili celkovo iba sumu 13 100,-Sk, t.j. 434,84 eur, ktorú banka započítala na istinu vo výške 204,78 eur, na úroky vo výške 201,77 eur, na poplatky za vedenie účtu vo výške 18,32 eur a na poplatky za omeškané zaslanie splátok vo výške 9,96 eur. Za každú omeškanú splátku bola žalovaným účtovaných poplatok vo výške 300,-Sk, t.j. 9,96 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2010 spoločnosť Citibank Europe plc., 2 North Wall Quayy, Dublin, Írsko postúpila pohľadávku voči žalovaným spoločnosti Debtinvest Limited, so sídlom 33 Porter Road, P.O.Box 3169 PMB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČO: 609 191, ktorá následne postúpila túto pohľadávku spoločnosti SPORT FIBRIL s.r.o., Horný Val 8/17, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 158.

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

XC/XXX/XXXX

-X-

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný.

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaní v danom prípade vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby (dofinancovanie kúpy motorového vozidla), teda ako spotrebiteľia, kým

právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluvu musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania bol aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Ide o údaj, ktorý má napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru. Absenciu RPMN zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

V danom prípade bola zmluva uzatváraná tak, že žalovaní požiadali o úver žiadosťou zo dňa 28.2.2007, pričom oznámenie o schválení im bolo oznámené listom zo dňa 7.3.2007, teda zmluva nebola uzatváraná medzi prítomnými stranami. V liste zo dňa 7.3.2007 už bola uvedená aj RPMN, v žiadosti o úver však tento údaj absentoval. Ak RPMN má slúžiť vyššie uvedenému cieľu, t.j. napomôcť orientácii spotrebiteľa pri zistení ceny úveru od rôznych finančných inštitúcií, je podľa názoru súdu potrebné, aby bola uvedená už v žiadosti o úver v prípadoch ako je tento, teda ak sa zmluva neuzatvára medzi 2 súčasne prítomnými stranami. Samozrejme že žiadosť o úver podlieha schváleniu, t.j. procesu posúdenia bonity klienta a konkrétna výška úveru môže byť v konečnom dôsledku aj nižšia, ale už v čase vypisovania žiadosti o úver pracovníkom právneho predchodcu žalobcu bolo zrejmé, akú výšku úveru žalovaní žiadajú, v akom časovom horizonte ju chcú splatiť a v akých výškach. Podobne pracovníkovi spisujúcemu žiadosť o úver musela byť známa výška všetkých poplatkov súvisiacich k poskytnutým úveru. Za takéhoto stavu právneho predchodcu žalobcu podľa názoru súdu nič nebránilo, aby si pre tých pár možností, ktoré mal v predtlačenom vzore žiadosti o úver, uviedol už v žiadosti o úver výšku RPMN pre každú možnosť, resp. aby pracovník vypisujúci žiadosť o úver na základe konkrétnych vypísaných údajov uviedol aj konkrétnu výšku RPMN. Uvedenie RPMN pri oznámení o schválení žiadosti o úver, kedy už

XC/XXX/XXXX

-X-

žalovaní dostali úver a teda boli povinní ho aj splácať, súd nepovažuje za splnenú náležitosť zmluvy o úvere v zmysle cit. § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z., podobne ako uvedenie vzorca na výpočet RPMN vo všeobecných podmienkach, ktorý je pre bežného spotrebiteľa v podstate nezrozumiteľný a navyše vysvetlenie jednotlivých konštánt vo vzorci je takmer nečitateľné. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaní sú povinní zaplatiť iba sumu, ktorú si požičali.

Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 40 000,-Sk, t.j. 1 327,76 eur. Žalovaní zaplatili celkom sumu 13 100,-Sk, t.j. 434,84 eur, sú teda povinní doplatiť ešte sumu 892,92 eur. V tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú a v tejto časti jej vyhovel.

Z tejto sumy súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zmysle cit. § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka, pretože žalovaní sú v omeškani s peňažným plnením, a to vo výške požadovanej žalobcom, keďže táto je v súlade so zákonnou výškou úroku z omeškania.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. K výške poplatkov za omeškание s plnením každej jednej splátky vo výške 300,-Sk, resp. 9,96 eur súd len poznamenáva, že ak by nebol dôvod na čiastočné zamietnutie žaloby z dôvodu absencie RPMN, súd by tieto považoval za neprimerané vzhľadom k ich výške (v konkrétnom prípade výška poplatku činí viac ako 20% z výšky dohodnutej splátky).

Vedľajší účastník namietal aj nedostatok aktívnej legitímácie pôvodného žalobcu, t.j. spoločnosti Debtinvest Limited s poukazom na niektoré rozhodnutia slovenských súdov. Súd nespochybňuje, že ustanovenia všeobecných podmienok, ktoré dlžníkovi neumožňujú postúpiť prípadné nároky voči právnemu predchodcovi žalobcu inej osobe, kým právny predchodca žalobcu takúto možnosť mal, spôsobujú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. Na druhej strane však právny predchodca žalobcu mohol postúpiť pohľadávku iba niektorej zo spoločností zo skupiny Citigroup alebo ak trvá porušenie, teda je dlžník porušil niektorý zo svojich záväzkov voči banke. Aj v danom prípade bola pohľadávka postúpená až po určitom čase, od kedy žalovaní prestali plniť svoje záväzky. Ide o prípady, keď dlžník neplní svoje povinnosti a nereaguje na výzvy na splatenie dlhu, teda voči banke nemá žiadne pohľadávky. Podstatou posúdenia neprijateľnosti postúpenia pohľadávky niektorými súdmi nebolo samotné postúpenie, ale postúpenie spoločnosti, ktorá má sídlo v Karibiku, čím sa môže sťažiť obrana žalovaného - spotrebiteľa, resp. ho takáto skutočnosť môže odradiť od uplatňovania svojich práv. Súd však považuje za potrebné uviesť, že jednak spotrebiteľia sú v drvivej väčšine konaní tou stranou sporu, ktorá má nejakú povinnosť, ktorá vznikla porušením ich zmluvných alebo zákonných povinností (ochrana spotrebiteľa znamená ochranu pred uplatňovaním neprimeraných sankcií, odplát a pod., teda pred plneniami z neprijateľných podmienok, ale neznamená to, že nie sú povinní plniť svoje záväzky vyplývajúce z právnych úkonov, do ktorých ako svojprávne subjekty práva vstúpili), jednak ako spotrebiteľia (ak by aj mali nejakú pohľadávku voči subjektu so sídlom napr. v Karibiku) môžu svoje práva uplatňovať na súde v mieste svojho bydliska a jednak v danom prípade mali dlh plniť na účet vedený v banke v Slovenskej republike, teda veriteľ má tu určitú majetkovú podstatu, z ktorej by bolo možné uspokojiť aj prípadné nároky spotrebiteľa (napr. trovy konania v prípade ich úspechu v súdnom spore). Navyiac v danom prípade je súčasným žalobcom spoločnosť so sídlom v Slovenskej republike, teda prípadné nároky, ktoré by vznikli žalovaným voči žalobcovi si môžu uplatňovať na Slovensku podľa slovenských

XC/XXX/XXXX

-X-

právnych predpisov. Súd preto námietku nedostatku aktívnej legitímácie nepovažoval za dôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania, vrátane vedľajšieho účastníka, náhradu trov nepriznal. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenie sumy 2 151,16 eur, úspešný bol v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 892,92 eur, čiže v cca 41,50 % (892,92 eur vo vzťahu k sume 2 151,16 eur),

žalovaní boli úspešní vo zvyšnej časti, t.j. v cca 58,50 %. Žalovaní by teda mali nárok na náhradu trov konania predstavujúcich 17% výšky ich trov. Žalovaní si však žiadne trovy neuplatnili, ani z obsahu spisu nevplyva, že im nejaké trovy vznikli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia a podanie odporu z 23.2.2012, 1 úkon vo výške 91,29 eur, 2 x režijný paušál vo výške 7,63 eur a 20% DPH z odmeny a režijných paušálov, celkom vo výške 237,41 eur. Ako je zrejmé aj z názvu vedľajšieho účastníka, ide o organizáciu zriadenú na ochranu spotrebiteľa, teda jeho cieľom je okrem iného aj kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v súdnych konaniach a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom. Účastník konania (v tomto prípade aj vedľajší účastník) má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Je pravdou, že právne predpisy umožňujú ktorémukoľvek účastníkovi súdneho konania dať sa zastúpiť advokátom, čiže toto právo má aj vedľajší účastník. Na druhej strane ako je zrejmé z mnohých konaní vedených nielen na tunajšom súde, že vedľajší účastník, zastúpený advokátom, vstupuje hromadne do začatých konaní, pričom jeho prvé podanie spočíva v oznámení o vstupe do konania, v žiadosti o zaslanie návrhu a v uplatnení trov konania a následné úkony sú väčšinou obsahovo totožné námietky v závislosti od predmetu konania.

Vychádzajúc z účelu, pre ktorý vznikol vedľajší účastník a ktorý chce naplňať je zrejmé, že aj bez právneho zastúpenia je (resp. mal by byť) vedľajší účastník materiálne, personálne aj odborne spôsobilý na zastupovanie účastníkov - spotrebiteľov bez právneho zastúpenia (minimálne v právne nenáročných konaniach). Z tohto pohľadu potom súd náhradu trov právneho zastúpenia súd nepovažuje za účelne vynaložené trovy konania, ktorých náhrada by vedľajšiemu účastníkovi prislúchala. Súd pritom vychádzal aj z toho, že úkon príprava a prevzatie zastúpenia vykonáva právny zástupca vedľajšieho účastníka bez toho, aby mal vedomosť o predmete konania, teda právny zástupca sa ani nemohol pripraviť sa na právne zastúpenie, keďže nemal vedomosť o predmete konania. Navyiac ako vyplýva z celého názvu tohto úkonu, ide o prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, čiže aby vznikol právnenému zástupcovi nárok na odmenu za tento úkon, musia byť splnené kumulatívnu obe podmienky, teda jednak o prevzatie a prípravu zastúpenia a jednak prvá porada s klientom. Vzhľadom na počet konaní, v ktorých vedľajší účastník vstupuje do konaní, je len ťažko predstaviteľné, že v každom jednom je skutočne vykonaná aj prvá porada s klientom. Doklad o takejto porade v tomto konaní nebol predložený. Pokiaľ ide o odpor zo dňa 23.2.2012, ktorý je minimálne v prvej polovici de facto obsahovo totožný s vyjadreniami v iných konaniach, súdu je z úradnej činnosti známe, že vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca, má vyhotovených pár vzorov, v ktorých dopĺňa len meniace sa

XC/XXX/XXXX

-X-

údaje (napr. pri úverových zmluvách v drvivej väčšine namieta premlčanie, pri mobilných operátoroch namieta zmluvné pokuty a pod.). Tieto námietky pritom vo veľkej väčšine prípadov nie sú právne zložité. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na už vyššie uvedenú skutočnosť, že vedľajší účastník vzhľadom na svoj cieľ je spôsobilý takúto ochranu poskytnúť aj bez právneho zastúpenia, súd dospel k záveru, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania. Súd preto nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v časti, v ktorej boli úspešnejší žalovaní, na podporu ktorých vystupoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.